

Ve Taksim...

1 Mayıs 1977'de otuz dört kişinin yaşamını yitirdiği, onlarcasının yaralandığı Taksim Meydanı yıllarca birçok tartışmanın, uzlaşmazlığın merkezinde olmuştu, 32 yıl aradan sonra Taksim'de olmanın coşkusu yaşandı 2010'un 1 Mayıs'ında...

6 işçi ve memur konfederasyonu tarafından, iş güvencesi, insanca ve özgürce bir yaşam için, eşitlik, adalet ve demokrasi için alanlarda olma kararı alındı... 6 konfederasyona üye işçiler, kamu çalışanları, siyasi partiler ve sivil toplum örgütleri 32 yıl aradan sonra 1 Mayıs'ta Taksim'de olmanın coşkusu yaşadılar. Taksim'de 1 Mayıs 1977'de çıkan olaylarda yaşamını yitirenler, Kazancı Yokuşu'nun başındaki 1 Mayıs Anıtı'na karanfiller konularak anıldı.

Taksim en son 1978'de yasal olarak kutlanan 1 Mayıs alanı olmuştu, daha önce de dediğimiz gibi tam 32 yıl önce... Bu tarihten sonra sokağa çıkma yasaklarının ilan edildiği (1979), 1 Mayıs'ın resmi tatil olmaktan çıkarıldığı (1981), insanların yaşamlarını yitirdiği (1996), çoğu zaman hafızalardan silinmeyen olaylar yaşandı; kayıpların verildiği, sonrasında yaraların sarılmaya çalışıldığı, sarılmaya çalışılan o yaraların altında derin izlerin süre geldiği günler gördü Türkiye...

2008 Nisan'ında 1 Mayıs'ın "Emek ve Dayanışma Günü" olarak kutlanması kabul edildi. 22 Nisan 2009'da Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde kabul edilen yasa ile 1 Mayıs resmi tatil ilan edildi ve nihayet 2010 Mayıs'ı, üzerinden 32 yıl geçtikten sonra "işçi sınıfının birlik ve mücadele günü" ilk kez kitlesel olarak Taksim Meydan'ında kutlandı.

Kutlamalarda "güvenceli iş, insanca yaşam" talebinin sıklıkla yinelenmesi özellikle Tekel İşçileri'nin yaşadığı sıkıntılar ve zorlukları dile getiren, ayrıca sağlık çalışanlarının durumlarını da ifade eden simgesel bir söylem olmuştur. Tabi ki bu söylem sadece onlarla sınırlı değildir. Bugün biliyoruz ki emekçilerin yarısı kayıt dışı çalışmaktadır.

Kuralsız, güvencesiz çalışmaların, sendikasılaştırmanın yaygınlaştığı, sendikal örgütlenmenin önüne engellerin çıkarıldığı bir dünya ile karşı karşıyayız. İş kazalarının adını dikkatsizliğin aldığı, fiili çalışma sürelerinin üstü kapalı yollarla artırıldığı, artırılan sürelerle ilişkin emeğin karşılığının ödenmediği, taşeronlaştırma uygulamalarının alıp başını yürüdüğü, özel sektörde iş kanunu ve yasal çalışma sürelerinin dışına çıkılarak o iş yerine özel kuralların oluşturulduğu ya da başka bir ifadeyle çalışma

yaşamının kuralsızlaştırılmasına yönelik çalışmaların yapıldığı bir dünyadan bahsediyoruz.

Bugün yasal sınırlar içerisinde çalışma sürelerinin düzenlendiği, fazla mesailerin gerçek değerleri üzerinden ödendiği işyerlerinin, olması gerekeni uygulamayan işyerlerinden çok daha az olduğu bilinmektedir. İşçilerin daha uzun sürelerle çalışmaya zorlanması işçi sağlığının bozulmasına, yaşam kalitesinin olumsuz yönde etkilenmesine, normal çalışma sürelerinin üzerinde yapılan mesailerin iş kazası ve meslek hastalığı riskinin artmasına neden olduğu bilinmektedir.

Çalışma sürelerinin sınırlandırılması, en azından yasal düzenlemelere göre gerçekleştirilmesi, işçi sağlığının korunmasına yönelik konularda önlemlerin alınması, çalışma yaşamının kuralsızlaştırılmaması, kayıt dışı işçi çalıştırılmaması, gün geçtikçe artan işsizlik ve yoksulluğun önüne geçilmesi için önlemlerin alınması gerekmektedir. Umuyoruz ki 1 Mayıs'ı kutlarken yinelenen "insanca çalışmak ve insanca yaşamak için gerekli görülen düzenlemeler" ve dile getirilen talepler bir an önce gerçekleştirilir ve uygulamaya konur.